

Ölöf Benediktsdóttir, 2. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Guðrún Benediktsdóttir – Glósubók – Einkunnabók –
Almenn rökræði – Ágúst H. Bjarnason – Miðbæjarskólinn

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-3, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Íslenskir stílar.

Öröf Benediktordóttir.

6. bekk A.

Merkiatthundur frá síðastlidnu sumri.

Marqir merkir atthundur hafa geyrt í
sumar, en með þeim merkari, sem
sked hafa hér á landi, má án efa telja Ath.
þann, að í sumar von reglubundnað
flugferdir reknað hallalaust af inn-
lendu félagi. Tívegis áður hefur verið
reynt að reka flugferdir hér á landi,
og flugvélar hafa verið keyptar dýrum
dónum, en í bæði skiptin hefur það
mistekist. Það var því ekki litid
björtum augum á það, þegar hluta-

félag var stofnað með það fyrir augum
að hefja flugferdir hér á landi að nýju.
Þetta félag keypti eina flugvél, sem
ferðadist um land allt, en línkum
milli Reykjavíkur og Akureyrar eða
Sighluffjardar í sumar, þegar veður
leyfði, auk þess sem hin flugstóku
sinnum hringflug á ýmsum stöðum.
Það hlýtur að hafa glíppimikla
þýðingu fyrir framtíð Íslands, að
vegaleiðslanar skuli nú raun-
verulega vera ordinar stýttari, svo að

mi er t.d. hægt að komast milli Reykja-
víkur og Sighluffjardar á tögnum tveim
tímum. Ef hlutur bílar í togará á
Sighlufirði um hávertíðina, svo að
skipið kemst ekki ferða sinna, og
á Sighlufirði eru engin taki til að gæta
við hlutinn, má senda hann til
Reykjavíkur með flugvélinni til
viðgerðar. Ad viðgerðinni lokinni
er svo flogið norður með hann
aftur, svo að viðgerðin og ferðin
fram og aftur þurfa ekki að taka

Alh. lengri tíma en meðan skipið er á
landa. Ef slíkt þann fyrir áður fyrir
þyddi það e.t.v. 10-14 daga stöðvum

Alh. skipsins, margra tuqi þúsund
króna tap fyrir útgerðarfélagið og

Alh. atvinnumissi fjölda manna. - Einnig
getur flugvélin líka haft mikla þydingu
viðvikjandi leitun að seldartorfum. -

En Vatnajökull gaus í sumar, flaug flug-
vélin að eldstöðvum og inni
þannig mikil starf af hendi í þágu vísind-
anna. Oft las maður líka um það í

blöðunum í sumar, að flugvélin hefði
flutt veikan mann til Reykjavíkur eða
á Sjítbrahis annars staðar. Með því hefur
hinn e.t.v. bjargað fjölda mannlífa.

Í Íslandi en strandferðir erfðar Alh.

og vegagerðir dýrar, auk þess sem
þar taka langan tíma. Þar sem til-
ræmin með þessa línu flugvél
hefur heppnast svona vel, en
líkindi til, ad med því ad fikra
sig áfram smátt og smátt, verði
verði vegalengdirnar eftir örfá

áv orðmar hvenfandi litlar og hinum
fyrsta erfðleikum í þessu efri þri
nutt ír veði.

Fyrir ströndum eðir hafins andi.

Um langan aldur hefur
verid mikil sjósókn ír fiskiverum
á stokkseyri og Eyarbakka og fjölmenn
þeng risid þar upp. Ströndin liggur
þó fyrir opnu hafi, en hraungarðar, bóðar
og blindsker fyrir landi allanft út, með
sundum á milli, sem mörg eru þräng og
vandrötn. Eldur íthafins brotna á
skerjum þessum og geymingum, sem
liggera þar fyrir allri ströndinni, svo að löngum
er þar mjög brinnasamt. Setur orðið

Ófar liðin til lands af fiskimiðunum á
lítilli stundin, er veður bræptist og snögg-
lega brinnar.

Óflir menn, er sjó sakja, í verum
þessum þurfa þúi að vera gæðlir nákvæmni
glöggskýggðri, kunnugleik, snarvæði og
orku til þess að geta þenist heilu og höldum
glegnum þessar torfarur, og mörgum hefur
orðið hálð á þúi. En miðin eru oft full
af fiski og kappsamlega söttur sjóir ver-
stöðunum, þótt erfitt sé og hettulegt.
Færast mánnum mjög misjafulega,

sem ragnslan sýnir, þúi að oft hafa orðið
þar miklir skiptagar, en einstaka selgarpar
hafa stundað róðra alla övi og aldrei
hlekkst neitt á. Kápukunnastur ^{þeirra} ~~(þeirra)~~

mannna á síðastliðnum áratugum var
Jón Sturlaugsson. Jón stundaði sjómennsku
í fjóra eða fimm áratugi frá Stokkseyri og
var lengst af farnadur. "Öll þau ár, sem
Jón var farnadur, hlekkist þarum aldrei
á, þótt oft þenist hann, í hann þrappan".

Hann hafði með eftirlekt sinni og allhugun
þynnst nákvæmlega hinum vandförmu

leidum milli skerjanna og kunnis rétt tók
á öllu, sem með þurfti, enda var hann
giftur til að bjarga 73 mönnum úr sjávar-
háaska á þessum hatthlóðum. Von
þó aflast mjög lítillfjörleg björgunartaki,
hverki línuþryssur né annað, sem má er
talit álitit nauðsynlegt í hverri verstöð. Við
björgunartarfermi þessa signdi Jón svo
mikla karlmennsku og þor, að andréð var,
að hér var um mikilamenni að ræða. - Jón
var ekki sethur af mínum uppreisni til að
glaupa björgunartarfermi á blakkseyri,

heldur var það frankvand hans sjálfs, sem réð
stjórnum hans.

Jón var þannig yfir sextugt, þegar
ég sá hann fyrst. Hann var maður mikill
vexti og vasklegur í framgöngu. Hár hans
var þá farinn að þynnast og grána, en hann
hafði sitt skegg, sem stóð á brínun. Hann
var hátt og greindarlegt, augnalínur hans
loduvar og augun stór og hväss. Hann
var lægur í framkoma hversdagslega
og einkar viðfældinn í tali, þótt líklegt
sé, að hann hafi verið ofilegur á signdum,

er hann stóð í stapni í rjúkandi bylgjum
í baráttu sinni við Þei. - Þú
var litid fyrir að trana sér fram, fí-
skiptinn, en glæðlyndur og mikils
metinn í sinni sveit, enda bröðringi
hinn mesti. Hann stundaði sjó fram
á elliár. Hann átti góða þann og hafið,
að þú er í best veit, batnalan, sem
kallað er. Þótti andadist í sumari, sjötugur
að aldri, og er grafinn á Stokkseyri.

Sjálfstæðisbaráttan Íslendinga.

Fram til 1264 voru Íslendingar sjálfstæð þjóð í
eðsins fyllstu merkingu. Þeir lutu engu erlendu yfirvaldi,
enginn einstakur maður var svo valduður, að hann gæti
ráðið lögum og lögum sínum. Þeir ljúgðu mjög að sínu og
fluttu að miklu leyti vörur til lands og frá. Þenda var þó sjálf-
stæðisfrá landríkismanna, sem mestu réð um þá að Ísland
var leysat í upphafi. Frá landríkinu til um 1260 var blámanni
Íslensks sjálfstæðis. Þó lík sumum Norðkonungum hvernig
að aufta Íslendinga felldi þessu. En Íslendingar vildu ekki láta
felldi sitt, eins og vel er sagt frá í blámanni. Þó fór svo að lokum,
að þeir undan að láta undan síga fyrir ágengni Hákonar

gamla. Með gamla sáttmála, sem Íslendingar gerdur við konung,
segðu þeir að tryggja fjöðuðlindi sín, og var hann hægkvæmur
fjöldinni í mikilsverðum atvöldum, en var ekki framfylgt sem
áskilið var, og hann það fljótlega í ljós. Var framkvæmd hans
brátt miskiliðarþeir milli Íslendinga og konungsvæðsins
nerka. Þó var samningur þessi grundvöllur sambandsins við
erlenda valdið í 400 ár. En árið 1662 þröngvadi Danakonungur
Íslendingum til að sverja sér og afkomendum sínum einveldi á
Íslandi. Þá var sjálfstæði landsins að fullu glatað. Verðlunin kom
með öllu úr höndum Íslendinga, og alger einokun komst á. Luttur
og óáram, lífstríð og landsforsóttir fjökuðu fjöðina. Dögnin var
áttum við hið erlenda vald, það reynt var endurn og eins

ad fara brennileg ad þui, ad rípnkad veri til um vestu árandar-
okin. Fram^{farar-}veit leitni skila dagmíðsönnar fór it um þuþu
þuþu illuþu þuþu kaupmannanna. Þó vonu gerdar til
slakanir um verslunina 1787. Var Íslendingum þá leypt
verslun við alla þuþu Danakonungs. Var þetta nefnt Þriðjöldu
og var þuþu illa völd. En eftir þuþu þuþu á þuþu-
landi 1830 breiddist þuþu þuþu it um alla þuþu.
Íslendingar í þuþu undir mættir af þuþu þuþu þuþu,
og ein þuþu þuþu þuþu þuþu, sem eld í þuþu var
hilla öld. Þuþu þuþu og þuþu þuþu þuþu þuþu í
þuþu þuþu, en á eftir þuþu þuþu þuþu þuþu, sjálfstæðisþuþu
þuþu þuþu þuþu. Þuþu þuþu þuþu þuþu þuþu þuþu til

að berjast gegn ágangi og yfirvaldi Dana á Íslandi. Kraftur
 þins líquðssonar og samhefja hans var algjör sljótur í sér-
 miðunum. Langur tími leid, sem þeir fengu kröfum sínum. Vard þú akker af réttarbotum að sinni, en baráttunni þó
 ekki framgengt, en alltaf hildu þeir sleitulaust áfram. Lok-
 reitti kunnings Íslendingum sljótarskrá í miðunum. Fullveldi Íslands var viðurkennt. Fullveldið var þó keypt
 1000 áru byggt landsins 1874. Eftir andlát þins líquðssonar
 tók Benedikt Sveinsson sýslumaður við og hélt fest þann sjálfstæðis-
 kröfunum, sem hvergi nærri var fullnægt með sljótarskrá. Danir og Íslendingar þáttuð hvar i annars landi, en
 þeir hann fell frá, vudu miklar deilur um, hvort taka skyldu Íslendingar sakir þess, hve þeir eru miklu fleiri og andyrri.
 þú
 þóði Dana að hafa sínstakan ráðherra í Danmörku, sem
 kunnings voru Íslandsmálum, en aðrir vildu hafa ráðherra
 og vard sin skóður ofan á. Við kosningarnar 1908 fengu öðrum löndum ~~en~~ ⁿⁱ sýnt Íslendingum yfirgang.

þeir hafa einungis viljað þá að skipa málum sínum
sjálfir. - Litill vafi er á því, að hagar þjóðar
innar væri nú annar, hefði hún þurgt að
njóta starfskrafta fjörlíkindssonar og samheyrja
til annars en baráttu við vald, sem engar
rétt hefur til íhlutunar í málum vorum.

(Hinnildir: Íslandssaga Fins Róðir
Vísir, 1. des. 1935).

Hávamál.

Þessi Hávamála er lífsspeki og heilvæðing
sinn 'Óðinn gefur mörnum'. Þann
hefur á því, að mörnum er bent á að
vera varir um sig, því að allsstadar geti
övinur seld fyrir þeim. Lífs-Óðinn
sýnir, hvers freyðum manni sé þörf, er
hann kemur í ferðum. En þar ráðlegg-
ingar um, hvernig gestir skuli hafa sér.
Gesturinn, sem að gæði ver, á að taka
eftir því, sem aðrir segja, með athygli, ef
hann vill, að aðrir hlusti á hann. Men

líga að vera athugulir og líta vel í þring,
um sig, þú að með þeim hatti verða menn
fróðari.

Vito es þú,
þeirra víða natar.

Mikil ber á þú í þessum, að manni
sé mikils virði. Enginn gæti verið vitur
sem ekkert fer, þú að allt er andvældast
heima, og þar skynir lítt á atgeri manna.
En sé verður margt víðari, er víða fer.

Vitid sé besta vinur manna, og sé maður er
best staddur, sem þarf ekki að leita ráða
líka öðrum, þú að menn hafa aft þess.

ill ráð úr annars brjósti. Samt megi menn
ekki vera ofvitrir, þú að þeir eru sjáldnast
hamingjusamir, sem alvitrir eru. Medul-
höpið er best þar sem annars staðar.

Versta óvin manna þvedur Óðinn
afdrýkkju öls. Lípsir hann þú, er hann hefur
orðið ofdrúknur á ferdum sínum. Þú
meir = sem menn drékki, þú minna víða
þeir. Þegar menn séu drúknir, hægi þeir
sér eins og apklapar. Menn megi að vísa drékka,
ef þeir gera það í hópi, enda sé sé kosturinn
drýkkju, að menn heimti aftur vit sitt. -

Þá lifir hann þú, hverur menn geti
verið heimsbær en skegjur, ef þeir kunna ekki
að huga sér rétt, þú að þar viti, hverur þú
eiga að hatta að eta, en það viti margir menn
ekki, heldur hanni þeir í sig, svo að þeir verði
að undri eða bíða jafnvel aldurlila vegna of-
gæðgi sínnar. Menn eiga að eta smunna
dags að jafnaði, nema ef þeir fara í vinabætur
en þangað er best að fara velþaddur, þú að
annars eru þeir orðnir svo hungurdir, að til
athleysis verður gættur orðið. -

Menn skulu ekki að etla, að allir, sem

viðmátsþyrðir eru, séu vinir þeirra, eins og
margir áuittrir menn halda. Þak við vin-
semdina leynist ef til vill mesta háð.

Heimskum mönnum er best að tala sem
minnst, svo að sem fastir viti um heimsku
þeirra, enda hefur margur málurur maður
heft tíðni af mæli sínni. Menn eiga ekki
heldur að hlæja að öllu, sem á vegi þeirra
verður, þú að enginn er með öllu gallalaus.

Óðinn gefir mikið úr vináttunni. Til

að viðhalda vináttunni eiga menn að

skiptast í gjöfum og segja hver öðrum trúnaðar.

mið sin. Það er ekki nauðsynlegt, að gjafinn sé stóran, því að oft kaupir sér í litlu sof. Men getu vel verið minir, þótt þeim verði einstaka sinnum sundurdráttur þó að maður fari að hlinsakja sín sinn, má hann ekki vera of lengi í sama stað, því að þá er hatt við, að hann þyrki líðinlegru. Maður er manns gaman. Segir Óðinn frá því, hve feginn hann var, er hann hittir mann á ferðum sínum, er hann var einn. Men, sem enginn ann, en eins og furu, sem stendur hlífðarlaus á víðavangi. Það er nauðsynlegt að eiga vini sér til studnings og til að fræðast af, því að einn segir öðrum. En ef menn eiga vin, sem þeir trúa illa, en vilja þó hafa gegn af, er best að vera falskur við hann og gjalda lausung við lygi. Ef ávinis verði sáttir, er vinnuáttan mjög heit um skeið, en verður svo um allar helming. Men eiga því að vera minir vina sinna og ávinis ávina sinna. Betra er að lifa við hina mestu fátækt heldur en ~~ad~~ ~~líðja~~ sér beiningu. Fáir eru svo örlostar, að þeir vilji ekki þiggja laun fyrir gestrinni sínu, ef þeim lífst. Men eiga að

meta sjálfir það, sem þeir hafa umið fyrir, því að
annars þar ef til vill sé, sem síst skyldi,
ávæxtum af striti manns. -

Þeir, sem vilja halda lífi og lígunum,
líga að rísa snemma ír rekkju, og einnig
þeir, sem fíra verkunum líga, því að morgun
stund gefur gull í mund. -

Men líga að vera snyrtilegir, þó að þeir
eigi ^{ekki} fullæg fót. - Síðan segir Óðinn frá
því, hvernig hann hafi sumstadar orðið frá
að hverfa ~~á~~ þess að hafa fengið nokkum
viðursetning, en allsstadar hefur það þó verið

afþakad með einhverjum viðbánum. - Máttum
er ráðið að beita valdi sínu varlega, því að
enginn ~~er~~ einn er bestur né vitrastur, þegar á
herdir. - Best er að lifa við góða heilsu og
gletta mátt elds og sólar, en þó gletta menn
verid sólar, þótt þeir séu ekki heilir
heilsir. Sumir eru heilir heilsa sólar af
atlingjum sínum, aðrir af fé sínu eða
verkum sínum. Allt er betra en að
dreyja, því að menn gletta orðið að
linhverjum gæmi, þótt þeir séu bakladdir,
blindir eða heyrnarlansir. En af þeim

dauðu hafi enginn gagn. Lífið

Lífið er hverfult. Men missa
þú sið og frændur og djúpa sjálfir
að lokum, en erðatið dýr aldriði,
hveins sér góðan getr.

a = e a - ö
 o = e a - u
 o = y vi - y
 u - y i - y
 ju - y
 á - æ
 o - æ
 au = ey
 ú - ý
 jó - y
 í - y
 e - i

e + sne
 dt = tt
 ðl = ll
 mp = pp
 nk = kk
 rs = ss
 tk = kk
 ðt = tt
 nt = tt

dt = tt	dt = tt	lv = ll
ðl = ll	ðl = ll	lp = ll
ðt = tt	dt = tt	nr = nn
nk = kk	nt = tt	mp = m
mp = pp	tk = kk	
rs = ss	rs = ss	
lt = tt	ðnk = kk	lv = ll
tk = kk	mp = pp	nr = nn
nt = tt	lt = tt	ðnk =

lv = ll
 lp = ll
 nr = nn
 mp = mm

Kanka

Ladina

Georgson

A.S.

V.B.

Koraz

Ólafur Jóhannsson

serius = spinn, síðla (afvort - secc)
latus = gláður
inversum - fú - esse = hjó, á medal
ocior = skjótur
iniquus = reitur
aura - ae = vindblær
triumphus - sigurfær
inultus = óhegndur
equitot = rísa

Summarflótes

5te ~~Summarflótes~~

Summarflótes

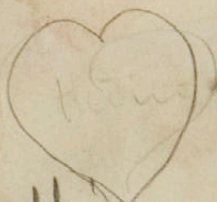
Summarflótes

in order to

Misses

cor. -
dact. -
sp. -
uniparous -
gambus -
fossus -

~~Örðsinn~~

Hattungr

~~Barðker og föður.~~

'Örðsinn
IV. 6

Vætni

Oxan O₃

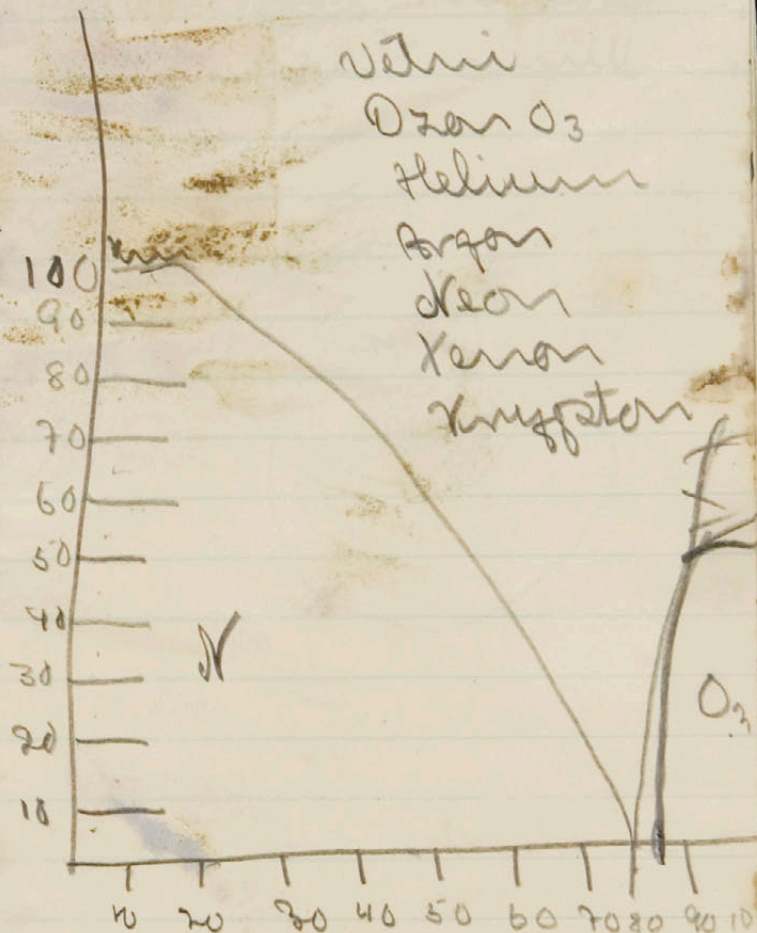
Helium

Argon

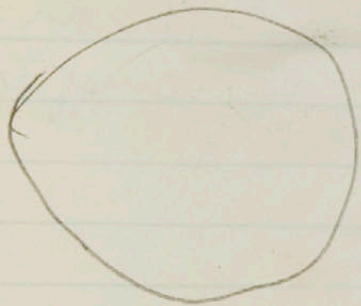
Krypton

Xenon

Kryostat

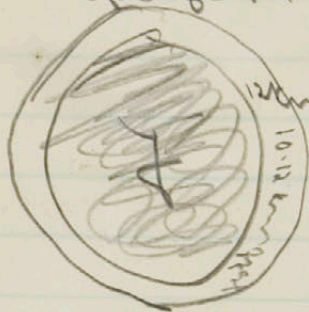

Maxim = (hæfnistíðin)
Minim = (lag)

Ólofóð

Troposfær.

10.12.1961

'Olso

Olso

A, B, C, D, E, F, G,
H, I, K, L, M, N, O, P,
Q, R, S, T, U, V, X,
Z, f, g, h

'Olax!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar

sketch

Orð Bjarna Benediktssonar

G. Beck B

1. afm.

1. Hann þykist (þykir + st) hafa komist
(komið + st) yfir skid.

2. Eg lifst (lif + st) við, að kappölfur
hlæi, ef hann sei, að Kristinn hlægi
slægi hédin, svo að hann lægi.

3. Þú þarft ekki að dást (dái + st) að
þessu listaverki, þótt ég hafi dást
(dað + st) að þú.

4. Ísinn, sem þú drögst (drög + st), er
þögur þund. dróst (dró + st).

5. Hannum fyll þyngrt, að hann
hafði þyngrt (þyngrt+st).
6. Efir mautt (mautt+st) þess, að ég
get ekki komið (komið+st) að, þegar
þið slóguð (slóguð+st.)
7. Eftir áttundugt (áttundugt+st), að þetta
drægist (drægi+st) of lengi.
8. Gestur (gest+st) ekki settur (setti+st)
á yfsta (yft+st). Þekkirinn?
9. Hann hefir víst ekki treystur
(treyst+st) til að vinna málið.
10. Hann skaut (skaut+st) inn

inn dygnar.

11. Kleikum hefir leystur sundur
(leyst+st) í sólskinum.
12. Efir légu í brekkunni og
hlöu. hlögu.
13. Drengurinn (br) var boðin
kaka.
14. Eftir hefir þvalt (þvalt+st)
fyrir ígnunum, að læra stærðfræði
til hlitar.
15. Eftir vindið (vindið+st) hafa
breytt (breytt+st) að ígnun leysti.

16. Stærsti drengurinn fékk fékk

hæsta styrkinn.

17. Eg hugði, að þið hefðuð lúgt

(lúgt+st).

18. Þóririnn blíar ávallt, þegar kleijf ad

hann sér slög í fiski.

19. Þeyðir verður fluttur í eyrum

til bója á morgun.

20. Hann ~~ta~~ taldi þetta andsæjan

misskilning.

(held+st)

misskilning

21. Eg kysir helst, að þið yrðir á

gæðjum, ef eg sýgi í ljargið. Sigi

22. Hættu þessum væpnaðangri.

23. Hnífurinn hefir típtst (típt+st).

24. Það hefir greiddst (greitt+st) betur

í þessu en eg hugði.

25. Þetta er niður.

26. Hann hefir fluttst (flutt+st) frá

Reyðarfirði og settst (sett+st) að

á Seyðisfirði

27. Veistu (veit+st), hvað mér fundist

(fundist+st), ef þið kennist (kennist+st)

ekki til eyjarinnar í tóka tíð?

28. Gréttu (grét+st), þegar þið

brödduð (brödduð + st.)?

29. Himinninn er heidskur.

30. Þráin dregandi þravarinn.

31. Hósti, þegar þú hittir (hittuð + st.)?

32. Ef hann hlæi, yrði ég reiður. hlægi

33. Þú segir, að hann hlæi oft.

34. Ég hugsa, að þetta dragist

(dragi + st) enn.

35. Hann horfði upp í heidskjöldinn
himinninn.

36. Trinninn vatst (vatt + st) af

þeflinn.

36. Hestarnir þrömmuðu klyppurinn
upp klípið.

37. Drengrinn gat ekki þíðst
(þíft + st) Kristin.

38. Hesturinn er þíður.

39. Hú er jöfúrd orðinn þíð.

40. Hann er þíður í viðmáli.

41. Hver þíddi bókin?

42. Brunnurinn hefir fyllt
(fyllt + st) af vatni í þíðinni.

43. Hann var skynsugur.

44. Hann var skinninn og hún

i framan.

45. Hann gerdi þetta i þakklæti-
skyni.

46. Epið virdist (virdið+st) ekkert
vera skyni á þessa hluti.

47. Hann hamaðist (hamaði+st)
og braut (braut+st) um.

48. Hundinn hefir skellst (skellt+st)
eftir og skemmt (skemmt+st).

49. Hann hefir reynt (reynt+st)
bætur en ég hafði vort (vort+st).

50. Epið hefir teygst (teygst+st) í

stránum.

51. Hann teygdi sírma í
pytlunni.

52. Drekkur þetta í einum teyg.

2. æfing.

1. Kjúpa beurnar eyðilegðust (eyðilegðust),
ef þú styrgist (styrgist+st) niður í
hærmasturina.
2. 'Eg held ég hlæi, þegar mér líst (líst)
3. Kristinn hlægi, ef hann sýndist (sýndist). Þeir.
4. Þú virdist (virdist+st) gæta heyrst (heyrst+st)
5. Himinninn var skýjaður um
morguninn.
6. Þléinka dæi, ef him lægi ekki.
7. Geturdu glaðst af þui (glatt+st), að
fanginn hefur náðst (nád+st)?
8. Brandmylsma hefur festst (fest+st)
milli tanna steinunnar.
9. Kerling hést (hét+st) við kirk.
10. Gettu þess, að þú dragist (dragist+st)
ekki aftur úr, meðan þú tinnir
berir.
11. Rakstur (rak+st) feitan, loðinn
sendinn eftir götunni?
12. Þórarinn langar í litinn,
magnan þelbiter.
13. Elstur (eld+st) kominn var borinn
besti (bet+st) maturinn.

14. Hú er fíðvindr.

15. Tryggvi var nýjardinn stírnadur
á nýjri skipi, sem sigldi til
afískalands. (fýðska)

16. Hirti tókst (tók + st) ^{skást} að skipta
hejinn.

17. Trinninn vinnst (vinn ^(ur) + st) af
beplinn.

18. Verkið vinnst (vinn ^(ur) + st) á
stytstun (styt + st) tíma, ef mann-
söfnunin lægst (legg ^(ur) + st) á eit.

19. Soffa hefur tryllst (tryllt + st) af

hæðun, ef hún hefur setst (sett + st)
hjá Vatiz.

20. Þeir batst (bat + st) um brottun
fötinn.

21. Minnist (minnid + st) þið þess,
að leigjendurnir eru tígindarnir.

22. Ef þeir sæju þeri, ynnu þeir á
hann.

23. Hefur reidhjólið skennst (skenn
(skennst + st)), hefur ég ekið skennst.

24. Hlástirðu þverid í hverinn?
(dæst + st)

25. Leggdu áherslu á bókferlu-

þennsluna.

26. Kvalinnar komur í hvidum.

27. Þeir svelgdu.

7.8

3. öfing.

1. Hann gisti tíund með gíftgardi.
2. Gíftgur var heggður hér.
3. Kristinn heggur á engjum
allan þennan mánuð.
4. Þundurinn fékk leigastar.
5. Hann reitadi að vera þyrst.
6. Hann reytti illgresid úr gordinum.
7. Hann reytti sígurmar með
bestu (best) lúst.
8. Þórunn reitti þráin til reidi.
9. Það hillir undir mannum.

á fjallsbrúnni.

10. Hann er fíður í viðmæti.

11. Hrífurinn er úr skinn gulli.

12. Hann var skindur þráinn.

13. Þiddur blakann af gluggannum.

14. Eldgígurinn er byrður af
jökli.

15. Ertu birgus af hepi?

16. Hann fer gæst með þlyffar
hestana.

17. Það er langt handan við
leitid.

18. Hann tignði lyktiguna
yfir leitid.

19. Þið áttuðuð (áttuðuð + st),
að ég dytti í síkið.

20. Þráinn dreyndi, að hann
fyrði silfursteidina, þenn
hann tignði um daginn.

21. Þennur dreypti á þigurnni,
en spítti henni út úr þér
aftur.

22. Hann vann af dyggð og
samvirkseminni (vit + ska.).

23. 'Eg hugði, að hann þyrði ekki
að vinna eittinn.

24. Endurí þeypti alin og eld-
spítur.

25. Hann hefur fengið (fengið+st)
við ígnislegt, en hann ekkert
til hlítar.

26. Hafið þið skyggust (skyggust+st)
til veðurs í morgun?

27. 'Eg skyldi flýta bæinn upp
á leitid, ef kynig yxi far.

28. 'Eg var að bíða eftir, að þú

þyrðir mér í veitluna (veit+slá)

29. Hann þyrði hrífum
þrífðilega.

30. Hann var rannblautur frá
hvíflí til ilja.

31. Drengrinn sló hann
við stein, svo að steinn hókk
úr þú.

32. Hann hefur lagt (lagt+st) lágt.

33. Vinhvidan flýkti heyrinn.

34. Himinninn er alstinnur.

35. Þyðólfi leist (leit+st) ekki á,

Þvermig Híðinn hafði leyst
verkið af hendi.

38. Sigrau hafði hellað (hella + sta)
úr könnunni.

39. Það hljóf varðka (varðska)
í kristin, þegar hann var
brígðslad (brígd + slad) um
önnunsku.

Richard Thors.

8-6

Hann velgdi mjólkina fyrir
döngum.

Bréfið hefur bögglazt (bögglað + st)
á leiðinni.

Stærsti dængurinn hafði ívall
lægst en sá smæsti hest.

'Eg leggst (legg + st) ekki, fyrir en
þú ert settur (settur + st).

'Eg ^{ekki} ~~set~~st (set + st), fyrir en þú ert ^(leggður + st) lagður.

'Eg bygg, að þú legðust (legður + st),
þó að ég myndi ykkur það.

Tófan hefur festst í gildrunni.
(fest + st)

Hann hefur turt björninn öll af
berjum.

Veistu (veit + st), hvort þau hafa
kysstst (kysst + st)?

Hér er up og þys.

Þa 2tu (gat + stu) hrist þráin?

Hann missti lykilinn í bleytna.

Byggjelfur hefur hversstst (hversst + st)
við árnýrnuna.)

Handþing Skapdóm

4. *afing.*

Setningarhl.	Træðir.	Setningarhl.	Træðir.	part	us	Setg	us
Hann	frl.	hann	andl.	tu	frl	Du	frl.
sagði	us.	þetta	andl.	ekki	al	satt	andl.
söguma	andl.	Við	frl.	ad láta	andl.	Hann	frl.
þú	frl.	þögnun	us	hveinsu	andl. us. nhl.	þessi	us.
það	us.	þú (andl. an. andl.)	andl. an. andl.	fötin	andl. us. nhl. (veinsu)	þessi	andl.
þinn	andl.	ad	tl.	þú	link.	þessi	andl.
þeir	frl.	hann	frl.	þú	us.	þú	frl.
þessu	us.	hlaut	us	þú	frl.	ad hatta	andl.
þessum	andl.	verðum	andl.	þessum	link.	ad grata	andl. us. nhl.
þú	frl.	Þetta	us.	þessum	andl.	þú	frl.
vitjaði	us.	þú	frl.	þú	frl.	þessum	us.
hann	andl.	mér	andl.	þú	us.	mér	andl.
þú	frl.	þessum	andl.	þú	andl.	ad fara	andl.
þú	us.	og	tl.	Hann	frl.	þú	frl.
þú	andl.	þessum	andl.	þessum	us.	þú	us.
þú	us.	þessum	tl.	þessum	andl.	þú	al.
þú	us.	þessum	tl.	þessum	andl.	þú	frl.
þú	frl.	þessum	us.	þessum	tl.	þú	frl.
mér	andl.	þessum	frl.	þessum	frl.	þú	al.
þessum	andl.	þessum	andl.	þessum	us.	þessum	us.
þessum	al.	þessum	tl.	þessum	andl.	þessum	frl.
þessum	us.	þessum	frl.	þessum	al.	þessum	andl.
þessum	frl.	þessum	us.	þessum	al.	þessum	al.
þessum	andl.	þessum	andl.	þessum	al.	þessum	al.

Sethringarhl.	Fröðir.	Sethringarhl.	Fröðir.
nenna	hl.	hver	frl.
hann	andl.	gerir	us
yrði vitjað	us	petla	andl.
bráðlega	al.	spundi	us.
getkir	us.	gíraxinn	frl.
Öu	frl.	spyrn	us
marrinn	andl.	fin	frl.
sem	andl. m. nhl.	eda	hl.
ig	frl.	Bona	andl.
var að heilsa	us.	svaði	us.
petla	frl.	Sisli	frl.
er	us.	Hann	frl.
fyrrsta	eink.	met	us.
binin	sf.	fei	andl.
sem	andl.	mikils	andl.
fei	frl.		
bidur	us.		
nig	andl.		
veist	us.		
fei	frl.		
hid	frl.		
sanna	andl.		
inialinn	frl.		

5. *apina*.

landið. Þunki rotar lyff til þess
að örva matarlystina. Lípan hefur
demp¹⁰st niður. Þið hlæið, ef við
hlajum. Hvernig gæstu villst í
þessu indala veðri? Þetta er regin
hneyksli. Himinninn er al-
skíjaður. Þetta er vestfirzt mál^lþska
stærsti dvergurinn fékk skástas
einkunnirnar. Það hefur þýttur
mín tekið ver til en vandi
hefur verið. Þetta hefur festst í
minni.

þeir leituðu að kirkunni í kráku
og kinnu.

Þátt maðurinn, sem ég hitti áðan,
sægi, að veður minni breytast, þer ég,
ef ég mögulega get, á morgun, eins
og ákveðið var. Í fjörunni, átta manns,
að maðurinn, sem hrapsaði, liggja,
þátt ekki sé öruggt, að svo sé, meðan
enginn, sem treysta má, hefur athugað
það. Til þess að þú þurfir ekki að
fara, skal ég senda strákinn, sem
kann hringa í gær, fyrir þig, og

ætti það að koma í sama stað midum, ef
erindið er ekki meira en þú sagðir.

Leins og ég bjóst við, kann Sigurður
frændi þinn, um morguninn, þegar
þú varst nýttur, og sagdist vera
uppgjafinn, þú að hann hefði
ummið alla náttuna til þess að þú
ekki að vinna á sunnudeginum.

Faður ítt í næstu bókatalind og kaupth
eitt hvar handa mér að lesku, t. d.

Sjálfstætt fólk, en ég get ekki borgað
bókina fyrir en á morgun.

✓ 4 + 1.

en

leins

frandi,

þú varst mig

uppgjafir, þú

ennid alla niðlinga

ekki ed vinna á sun

Faður ítt í næstu bók

eitthvað hranda mér á

Sjálstætt fólk, en ég

bókina fyrir en á nu

klika
klijra

